

LO Landsorganisationen
i Danmark

Folketinget
Arbejdsmarkedsudvalget
Christiansborg Slotsplads
1218 København K

Den 1. juni 1992

Vedr.: Lovforslag nr. L 289 om dispensation fra forskellige love i forbindelse med oprettelsen af erhvervszoner

Den 12. maj 1992 fremsatte arbejdsministeren med det formål at styrke erhvervsudviklingen og beskæftigelsen inden for økonomisk udsatte områder lovforslag nr. L 289.

For at opnå dette mål foreslås, at der inden for afgrænsede erhvervszoner i udsatte amter efter godkendelse af Arbejdsministeriet kan arbejdes, uden at virksomheder opfylder de lovsikrede minimumsregler for beskyttelse af lønmodtagere i ferieloven, funktionærloven og arbejdsmiljøloven kapitel 9 og 10 m.v.

Efter Landsorganisationens opfattelse vil forslaget kunne medføre uhensigtsmæssig konkurrenceforvridning ikke alene mellem de forskellige amter, men også lokalt mellem virksomheder inden for og uden for de pågældende erhvervszoner.

Når dertil kommer, at de forskellige konkurrencevilkår opstår ved, at virksomheder i erhvervszoner kan fritages for økonomiske forpligtelser over for de ansatte, som ellers er generelt gældende på det danske arbejdsmarked (social dumping), er lovforslaget efter LO's opfattelse yderst skadeligt.

Der skal herunder erindres om, at en hjørnen i dansk politik med hensyn til den sociale dimension i EF netop er at begrænse den ulige konkurrence, der følger af social dumping. Hvis vi selv indfører muligheder for at konkurrere på dårlige ansættelsesvilkår, vil det undergrave landets troværdighed og dermed bestræbelserne for at opnå forbedringer i EF.

Det skal endvidere fremhæves, at de i lovforslaget § 1, stk. 1, pkt. 2, nævnte love ofte er optaget som en integreret del af kollektive overenskomster. Det betyder, at en fravigelse af lovene inden for specielle erhvervszoner ud over forringelser af lønmodtagernes lovsikrede retsgarantier også vil være brud på kollektive overenskomster (eller indgreb i bestående kollektive overenskomster).

Til illustration af problemerne med det foreliggende lovforslag kan i øvrigt nævnes spørgsmålet om, hvad der forstås ved »de ansatte« i lovens § 1, stk. 1, pkt. 1. Konstruktionen med denne gruppe som aftaleparter er ikke kendt i dansk ret, og det forekommer umiddelbart vanskeligt såvel at afgrænse som at indpasse denne gruppes aftaler i det almindelige fagretlige system.

Dertil kommer, at det er helt i strid med traditionen på det danske arbejdsmarked, hvis kompetencen til at fravige generelle regler henlægges til andre end arbejdsmarkedets parter.

Såfremt lovforslaget realiseres, bør der ud over arbejdsministerens godkendelse af de forringede ansættelsesvilkår i det mindste indføres en tilsvarende godkendelse fra de relevante parter på arbejdsmarkedet.

Afslutningsvis skal det oplyses, at lovforslaget i den foreliggende form efter Landsorganisationen i Danmarks opfattelse er i strid med internationale forpligtelser, Danmark har påtaget sig i henhold til ratificerede ILO-konventioner.